

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει πατριωτισμὸν καὶ φιλοτιμίαν, δυσ-ήχῳ ὅμως ἢ ἑλλειψίς εἰδικοῦ ὑπουργείου τῶν δημοσίων ἔργων εἶναι ὁ βράχος, εἰς ὃν συντρίβονται αἱ μεγάλαι ιδέαι καὶ τὰ ἐθνω-
φελῆ σχέδια ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐθνοσωτηρίου μεταβολῆς ἄς ἐπεύσῃ εἰς σύστασιν τοῦ εἰρημένου ὑπουργείου καὶ ἔστω θέβαιος, ὅτι θέλει προσφέρει μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν πατρίδ, διότι διὰ τῆς ἐνασχολήσεώς μας εἰς δημόσια καὶ παραγωγὴ ἔργα καὶ θέλομεν ἀπαλλαχθῇ τῶν περιστοιχουσῶν ἡμᾶς δυσχερειῶν καὶ βαδίσαι ταχέως πρὸς τὸν πολιτισμὸν.

Ὡς πρὸς τὸ προκαείμενον δὲ ἔργον ἤθελεν εἶσθαι καλὸν νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀμέσως ἐπιστημονικαὶ καταμετρήσεις καὶ ὑπολογισμοί, ὥστε ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὡς ἐλπίζομεν, τὸ εὐχερὲς τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ Κυβέρνησις νὰ διαλύσῃ τὸ μετὰ τοῦ ἐργολάβου τοῦ σιδηροδρόμου συμβόλαιον καὶ νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τοῦτο δραστηρίως, ὅπως ἐπιταχύνη τὴν ἄρσιν τῶν μαστιζουσῶν τὴν Ἑλληνικὴν Πρωτεύουσάν δυσχερειῶν.

Φ . . .

Περὶ καταλλήλου κατασκευῆς καὶ χρήσεως τοῦ ὀρροῦ τοῦ γάλακτος.

Ὁ ὀρρὸς τοῦ γάλακτος, τὸ κοινῶς ὀνομαζόμενον τυρόγαλον, εἶναι τὸ ἀθωότερον καὶ τὸ προχειρότερον ὑπακτικὸν ἢ εὐκοίλιον καθάρσιον, τὸ ὁποῖον δύναται τις νὰ μεταχειρισθῇ κατὰ τὸ ἔαρ. Συνήθως δὲ μεταχειρίζονται αὐτὸν, οἱ διαρκῶς πάσχοντες δυσκοιλιότητα, οἱ καθεστικῶτα εἶον διάγοντες, καὶ συνήθως ἕνεκα τούτου ἐνοχλοῦμενοι εἴτε ὑπὸ διαρκoὺς δυσκοιλιότητος, εἴτε καὶ ὑπὸ ἄλλων αἰμορροϊδικῶν καλουμένων ἐνοχλήσεων ὡφελιμὸς εἶναι ἐπίσης ὁ ὀρρὸς τοῦ γάλακτος καὶ παρὰ τοῖς πάσχουσιν ὀκληρότατον κνισμὸν ἕνεκα ἐκζέματος, ἢ ἄλλου τινὸς ἐξανθήματος κατὰ τὰ αἰδοῖα, ἢ καὶ καθ' οἷόν δή ποτε ἄλλο μέρος τοῦ δέρματος. Ἀνακούφισιν μεγάλην φέρει ἐπίσης ἡ χρῆσις τοῦ ὀρροῦ τοῦ γάλακτος καὶ παρὰ τοῖς λεγομένοις ὑποχονδριακοῖς, οἵτινες συνήθως μὲν οὐδὲν σπουδαῖον νόσημα πάσχουσιν, αἰωνίως ὅμως παραπονοῦνται νῦν μὲν ὑφ' ἑνὸς εἶδους παθήσεως, νῦν δὲ ὑφ' ἐτέρου, καὶ πάντοτε νομίζουσιν, ὅτι πάσχουσι σπουδαίως.

Παύ' αὐτοῖς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρμόζει τὸ ἰταλικὸν λόγιον *chi patisce di tutto, non patisce di niente* «ὁ παραπονούμενος ὅτι πάσχει κατὰ πολλὰ, συνήθως κατ' οὐδὲν πάσχει». ἀλλ' οὐχ ἥττον καὶ τοὺς κατ' οὐδὲν πάσχοντας, ἀλλ' αἰωνίως παραπονουμένους, ὁ ἱατρὸς οὐδέποτε οὔτε νὰ ἀποπέμψη ἀποτόμως πρέπει, οὔτε πάλιν νὰ τοὺς ἐκμεταλλεύηται καὶ νὰ κερδοσκοπῇ ἐκ τῶν παραπόνων των. Παρ' αὐτοῖς λοιπὸν ὡς ἐν τῶν καλλιτέρων ἱαμάτων δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὁ ὀρρός τοῦ γάλακτος· διότι ναι μὲν συνήθως οἱ ὑποχονδριακοὶ οὐδὲν σπουδαῖον πάσχουσιν, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ ὅλως ἰδανικαὶ αἱ ἐνοχλήσεις των· οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διάγουσιν καθεστηκῶτα βίον, προκαλοῦντα δυσκοιλιότητα, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐμφράξεις· διὰ δὲ τῆς φαντασίας των ἐπαυξάνουσι τὰς ἐνοχλήσεις ταύτας, διότι ὁ συχνάκις ἐξετάζων τὸν σφυγμὸν του, καὶ ὁ τρομάζων ἐκ τῶν φαινομένων ἀκαθαρσιῶν τῆς γλώσσης του οὐχὶ μόνον κατ' οὐδὲν συντελεῖ οὔτε εἰς τὴν καθυσχύασιν τοῦ τυχόν τεταραγμένου ὄντος σφυγμοῦ του, οὔτε εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῶν ἀκαθαρσιῶν τοῦ στομάχου του, ἀλλὰ τὸναντίον προσεπαυξάνει ταῦτα, ἀφαιρῶν τὰς πρὸς πέψιν δυνάμεις ἀπὸ τοῦ στομάχου καὶ μεταφέρων, οὕτως εἶπειν, αὐτὰς εἰς τὸν ἐγκέφαλον· ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἡ φαντασία γίνεται ζωηροτέρα, καὶ ὁ σφυγμὸς ταχύτερος ἢ ἐνίοτε καὶ σκληρότερος.

Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων δὲ τούτων ὁ ἱατρὸς δύναται νὰ εὐεργετήσῃ τὸν πάσχοντα, ἂν παραγγείλῃ αὐτὸν νὰ λαμβάνῃ κατὰ πᾶσαν πρωτὴν ἐν ποτήριον ὀρροῦ τοῦ γάλακτος· ἐὰν δὲ ὁ ἱατρὸς τύχῃ νὰ ᾔναι καὶ φιλόσοφος, καὶ διὰ καταλλήλου τρόπου πρῶτον μὲν ὑποδείξῃ εἰς τὸν ἄρρώστον, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξετάξῃ συνεχῶς τὴν γλώσσάν του καὶ τὸν σφυγμὸν του, δευτέρον δὲ ὑπαγορεύσῃ εἰς αὐτὸν καὶ τὴν λοιπὴν κατάλληλον, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τονωτικὴν καὶ ἰδίως ἐνεργητικὴν δίδαιταν, τότε ἡ εὐεργετία γίνεται ἔτι μεγαλειτέρα, καὶ ὁ ἱατρὸς καθίσταται παρὰ τῷ ἄρρώστῳ ἀληθῶς ἰσόθεος. Ἄς πιστεύωσι δὲ οἱ νέοι συνάδελφοι, ὅτι πολλάκις ὁ ἱατρὸς ἀποκτᾷ ὑπόληψιν οὐχὶ μόνον, ὅταν θεραπεύῃ σπουδαῖα καὶ πραγματικὰ νοσήματα, ἀλλὰ πρὸς τούτους καὶ ὅταν θεραπεύῃ καὶ αὐτὰ τὰ ἰδανικά. Διὰ καταποτίων ἐκ ψύχας ἄρτου προελάττομέν ποτε βεβαιωτάτην ἐκτρωσιν, τὴν ὁποίαν ἀφεύκτως ᾔθελον προκαλέσει τὰ δραστήρια φάρμακα, καὶ ὁποῖα εἶχε κατὰ νοῦν νὰ μεταχειρισθῇ ἡ νομιζομένη ἀσθενής, κατὰ συμβουλήν μαιᾶς τινός. Ἄς προσέξῃ ὅμως πολὺ ὁ νέος ἱατρὸς, ὥστε οὐδέποτε ἐν τῷ

Βίῳ του ν' ἀνακαλύψῃ τὸ τέχνασμα ὁ ἄρρώστος, διότι τότε, ἂν μάλιστα ὁ ἐξαπατηθεὶς ἀνήκῃ εἰς τὸ γυναικεῖον φύλον, ἢ ἐκδίκῃς εἶναι φρικώδης, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν ἀποβαίνει πρὸς βλάβην τοῦ ἱατροῦ, ἀλλ' ἐνίοτε πρὸς βλάβην καὶ αὐτοῦ τοῦ δυστυχοῦς ἀρρώστου· ἐπὶ ὁμοίας περιπτώσεως ἡ ἄρρωστος, παρὰ τῇ ὁποίᾳ διὰ τῶν ἐκ ψυχᾶς ἄρτου καταποτίων προσλάβομεν τὴν ἔκτρωσιν, καὶ οὕτω, ἐγεννήθη ἐν ὠριμότητι ὠραιότητα νεᾶνις, ζῶσα ἔτι, ἡ ἄρρωστος λέγομεν αὐτῇ, μαθοῦσα τὸ τέχνασμα ἡμῶν, ἐπὶ ὁμοίας περιπτώσεως οὔτε καὶ ν' ἀκούσῃ ἠθέλησε τὸ ὄνομά μας, κατέφυγεν εἰς τὴν ἐμπειρίαν τρανοῦ τινος, ὅστις διὰ τῆς ἐπιθέσεως βδελλῶν εἰς τὰς νύμφας ἐθεράπευσε μὲν τὴν ἐκ τῆς ἐγκυμοσύνης φλεγμαίνουσαν (!) μήτραν, ἀλλὰ προῦκάλεσεν ἔκτρωσιν ἐξαμήνου ἐμβρύου ἄρρενος. Ἡ δὲ πᾶσχουσα κατηράσθη μὲν ὑπερμέτρως τὸν προκαλέσαντα τὴν ἔκτρωσιν ἱατρὸν, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς οὐδέποτε ἐσυγχώρησε· ὥστε διὰ μὲν τοῦ τεχνάσματος ἐπρολάβομεν τὴν ἔκτρωσιν κορασίου, ἀλλ', ἔνεκα τῆς ἀκριτομυθίας ἡμῶν πρὸς τὸν σύζυγον τῆς πασχούσης, ἐμμέσως πῶς ἐγίναμεν παρὰίτιοι ἐκτρώσεως ἄρρενος. Περιέργον δὲ εἶναι ὅτι οὔτε βραδύτερον ἐπὶ ἄλλης σπουδαιοτάτης περιπτώσεως, καθ' ἣν ἐσώσαμεν ἐκ πραγματικοῦ κινδύνου τὴν θυγατέρα ἐκείνην, τῆς ὁποίας τὴν ἀποβολὴν προσλάβομεν μᾶς ἔδωκεν ἄφεσιν ἀμαρτιῶν ἡ ἐξαπατηθεῖσα διὰ τῶν ἐκ ψυχᾶς ἄρτου καταποτίων· διαρκοῦντος μὲν τοῦ κινδύνου τῆς θυγατρὸς τῆς, μᾶς ἐθεώρει σωτῆρας αὐτῆς· παρελθόντος δὲ τούτου, εὗρεν εὐκαιρίαν νὰ μᾶς ἐκδικηθῇ.

Παρὰ τοῖς τοιούτοις λοιπὸν ἄρρώστοις ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ἱατροῦ πρέπει νὰ ᾔναι ρυθμικωτάτη καὶ λίαν σοβαρά· οὐδέποτε πρέπει νὰ δεικνύῃ εἰς τὸν ἄρρωστον, ὅτι δὲν πιστεύει τὰς παθήσεις του· αἱ δὲ παραγγελίαι περὶ τε τὴν διαίταν καὶ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς λοιπῆς θεραπείας πρέπει νὰ γίνωνται μετὰ σοβαρότητος. Πρὶν παραγγεῖλῃ τὴν χρῆσιν τοῦ ὀρροῦ τοῦ γάλακτος ὁ ἱατρὸς πρέπει νὰ περιγράψῃ τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ· καλὸν δὲ εἶναι νὰ παραγγεῖλῃ τὸν ἄρρωστον νὰ προπαρασκευάζῃ εἰ δυνατόν καὶ διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ χειρῶν τὸν ὀρρόν, ἵνα τῷ δώσῃ οὕτω καὶ ἐπασχόλησιν τινα.

Κατασκευάζεται δὲ ὁ ὀρρὸς τοῦ γάλακτος κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον· ἀφ' ἐσπέρας θερμαίνεται εἰς πύλινον εἰ δυνατόν ἀγγεῖον ἡμισεία ὀκτὰ γάλακτος μέχρι τοῦ πρώτου ἀναθρασμοῦ ἢ κοχχλασμοῦ, ἀμέσως τότε, κοχλάζοντας τοῦ γάλακτος, καὶ ἀνα-

δευομένου με ξύλινον κοχλιάριον, προστίθεται μία δραχμή τρυγικῆς ποτάσης (cremoris tartari) ἢ δέκα πέντε σταγόνας μέχρις εἰκοσι ζωμοῦ λεμονίου· ἀμέσως μετὰ τὴν προσθήκην ἐνός τούτων κόπτεται τὸ γάλα καὶ ἀποχωρίζονται τὰ ὀρρώδη αὐτοῦ μόρια ἀπὸ τῶν τυρωδῶν καὶ ἄλλων· παρατείνονται ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς στιγμὰς ὅτε ἀναβρασμός καὶ τὸ ἀνάδευμα, ἵνα γείνη τέλειος ἀποχωρισμός· καταδιβάσκεται ἀπὸ τῆς ἐστίας τὸ γαλακτοῦχον ἀγγεῖον· μετὰ δὲ τὴν ἀποψύχρανσιν τοῦ ὀρροῦ στραγγίζεται, καὶ φυλάσσεται οὗτος εἰς κατάλληλον μέρος. Τὴν δὲ ἐπιούσαν ἀπὸ πρῶτης λαμβάνει ἐκ τούτου νύστις ὁ θέλων πατήριον χωρητικότητος ὀγδοήκοντα δραμίων μέχρις ἑκατόν.

Κατὰ τὰς πρώτας δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, ἐπέρχεται μικρά τις εὐκοιλιότης ἢ καὶ ἡπία διάρροια, τὴν ὁποῖαν ὁ μεταχειριζόμενος τὸν ὀρρόν τοῦ γάλακτος διατηρεῖ ἢ μετριάξει, ἢ καὶ αὐξάνει ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ ἱατροῦ· καὶ δύο μὲν ἢ καὶ τρεῖς ἀποπατήσεις καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἶναι καλὸν νὰ γίνωνται ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ ὀρροῦ τοῦ γάλακτος· τὰς δὲ πλείους πρέπει ν' ἀποφεύγῃ· καὶ αἱ μὲν πλείους τούτων ἐλαττοῦνται, ἢ καὶ παύονται διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῆς ποσότητος τοῦ ὀρροῦ τοῦ γάλακτος, ἢ καὶ διὰ τῆς παντελοῦς παύσεως τῆς χρήσεως αὐτοῦ ἐπὶ μίαν ἡμέραν. Αἱ δὲ ὀλιγώτεραι αὐξάνουσι διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς ποσότητος, τὴν ὁποῖαν δυνάμεθα ν' ἀναδιβάσωμεν καὶ μέχρι τῆς ἡμισείας ὁκτὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Τὸν ὀρρόν τοῦ γάλακτος συνήθως μεταχειρίζονται οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὸ ἔαρ, ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρις Ἰουνίου· ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ὥρᾳ δύναται τις νὰ μεταχειρισθῇ τοῦτον. Πρόληψις δὲ ὑπάρχει ὅτι ἀμέσως μετὰ τὴν πόσιν τοῦ ὀρροῦ τοῦ γάλακτος πρέπει νὰ περιπατήσῃ ὁ λαβὼν τοῦτον, καὶ τοῦτο μὲν ἀπολύτως δὲν εἶναι ἀναγκαιον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ χορσὶς γίνεται κατὰ τὸ ἔαρ, ὅτε ὁ περίπατος εὐάρεστος ὢν, καθίσταται καὶ ὠφελιμώτατος παρὰ τοῖς καθεστηκότα εἶναι διάγουσιν, ἃς μὴ ἀποτρέπωνται καὶ τοῦ περιπάτου οἱ μεταχειριζόμενοι τὸν ὀρρόν τοῦ γάλακτος.

Παρὰ δὲ τοῖς πάσχουσι συνάμα καὶ ἐμφράξεις τῶν σπλάγχων τῆς κάτω κοιλίας, καλὸν εἶναι νὰ ἀναμειγνύηται ὁ ὀρρός τοῦ γάλακτος καὶ μετὰ δύο ἕως τρία κοχλιάρια τῆς τραπέζης νεωστὶ ἐκθλιθέντος ζωμοῦ τοῦ χόρτου τῆς καπνιάς, ὅπερ φύεται αὐτομάτως ἐν μεγίστῃ ἀφθονίᾳ εἰς ἅπαντας σχεδὸν τοὺς

ἀγροῦς τῆς Ἀνατολῆς. Προπαρασκευάζεται δὲ ὁ ζωμός οὗτος κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Προμηθεύεται ἀφ' ἐσπέρας ποσότης τις χόρτου, τὸ ὅποιον τὴν πρῶτην πρὸ τῆς χρήσεως τοῦ ὀρόου τοῦ γάλακτος, πλύνεται καλῶς καὶ ἔπειτα συνθλίβεται ἐντὸς ἰγδίου· μετὰ δὲ τὴν τελείαν σύνθλιψιν ἀποστραγγίζεται ἰσχυρῶς ἐντὸς ἀραιοῦ μαλλίνου, ἢ λινοῦ ἢ καὶ βαμβακheroῦ ὑφάσματος καὶ οὕτως ἐκθλίβεται ὁ ἀποχυρὼν ζωμός· οὗτος δὲ ἀναμιγνύεται μετὰ τοῦ ὀρόου, καὶ οὕτω καταπίνεται σύμπαν τὸ μίγμα, εἰς τὸ ὅποιον δύναται τις νὰ προσθήσῃ, ἐὰν θέλῃ, καὶ ποσότητά τινα ζαχαρώους ἢ μέλιτος, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀρωματικοῦ τινος ὕδατος, οἷον τοῦ λεγομένου ἀνθονέρου. Περιττὸν δὲ εἶναι νὰ ἐπωμεν ὅτι τὰ δύο τελευταῖα ταῦτα προστίθενται οὐχὶ ὡς ἔλαμα, ἀλλὰ τρόπον τινὰ ὡς ἄρτυμα, ἢ πρὸς μετρίασιν τῆς ἀηδοῦς γεύσεως καὶ ὀσμῆς, τὴν ὁποίαν ἤθελε προξενήσῃ παρὰ τισιν ἢ ἀπλῇ χρήσις τοῦ ὀρόου τοῦ γάλακτος καὶ τοῦ ζωμοῦ τῆς καπνιᾶς.

Περὶ στρόφων, (κοψιμάτων) τῶν νεογνῶν.

Παρ' ἅπασι σχεδὸν ἢ τοῦλάχιστον παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν νεογνῶν συμβαίνουσι στρόφοι, τὰ κοινῶς λεγόμενα *κοψίματα*, εὐθὺς μετὰ τὰς πρῶτας ἡμέρας ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των· ἐν τῶν αἰτίων τῶν στρόφων τούτων εἶναι τὸ κρυολόγημα, τὸ ὅποιον παθαίνουνσι συνήθως τὰ νεογνά, καὶ μ' ὅλκας τὰς ἐπιμελεῖς προφυλάξεις, ἔνεκα τῆς μεταβάσεως αὐτῶν ἀπὸ τῆς αἰείποτε ὁμοιοβάθμου θερμότητος, ἐν ᾗ ἔπλεον ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρός των, εἰς τὴν συνεχῶς μεταβαλλομένην θερμότητα τῆς κοινῆς ἀτμοσφαιρας· καὶ τοῦτο μὲν εἶναι ἐν τῶν αἰτίων τῶν στρόφων· ἀλλὰ τὸ συνεχέστερον αἷτιον αὐτῶν εἶναι ἡ ἔνεκα κρυολογήματος ἢ καὶ ἄλλης τινὸς ἀφορμῆς ὀξύδωσις τοῦ μητρικοῦ γάλακτος ἐν τοῖς μικροῖς αὐτῶν στομάχοις. Τὸ γάλα τότε ὀξυδούμενον, ἢ οὐδόλως μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος, καὶ ἐπομένως δὲν χρησιμεύει ὡς τροφή, ἀλλὰ μένει ἐν τῇ πεπτικῇ σωλῇ, ὡς ὕλη μὴ ὑποκειμένη εἰς πέψιν, καὶ σμικρὸν κατὰ σμικρὸν ἐξερχομένη μαζί με τὰ ἐκκρίματα τῶν ἐντέρων ὡς τυρός ἢ ὡς τυρώδη συγχρίματα, ἢ μεταβαίνει μὲν ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν κυκλοφορίαν, ἀλλὰ κακῶς τρέφει τὸν ὁργανισμόν, προξενεὶ εἰς αὐτὸν κακοχυμίας, καὶ ἐντεῦθεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον

γεννῶνται τὰ κατμαστιζόντα τὰ νήπια διάφορα ἐξανθήματα· τὰ ὅποια ὁ κοινὸς λαὸς ὀνομάζει ἐμυρογύτην ἢ ψωρογύτην ἢ καὶ ἀμπελοκλάδι.

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ταύτας τ' ἀτυχῇ νήπια πάσχουσι στρόφους, ἀνησυχοῦσι, κλαυθμηρίζουσι, καὶ ἐνίοτε κραυγάζουσι σπαρταξικαρδίως. Ἡ κατάστασις αὕτη, παρατεινομένη, οὐχὶ μόνον τὴν ὑγίαν βλάπτει οὐσιωδέστατα, ἀλλ' ὑπερνεργεῖ μεγάλως καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡθικὸν τῶν νηπίων· εἴμεθα δὲ πεπεισμένοι πληρέστατα, ὅτι τὸ ὀξύθυμον, τὸ ἀνήσυχον, τὸ ὀργίλον, τὸ πεισματῶδες, τὸ ἐπίμονον, καὶ πολλὰ ἄλλα ἡθικὰ ἐλαττώματα κληρονομοῦσι κατὰ μέγα μέρος τὰ ἀθῶα νήπια ἐκ τοιαύτης τινὸς παρατεινομένης ὀξυδώσεως τοῦ στομάχου των.

Διαγινώσκεται δὲ ἡ ὀξύδωσις αὕτη πρῶτον μὲν ἐκ τῶν στρόφων καὶ διηνεκῶν κλαυθμηρισμῶν ἢ καὶ κραυγῶν τῶν νηπίων· δεύτερον δὲ ἐκ τῆς ὀξυνάδας, τὴν ὁποίαν ἀποπέμπει ἡ ἐκπνοή των· ἐπὶ μικρὸν ἂν ὀσφρανθῇ τις τὴν ἐκπνοὴν τῶν νηπίων τότε, αἰσθάνεται τὴν ὀξύδωσιν αὐτῆς. Κατὰ τρίτον λόγον διαγινώσκεται ἡ ὀξύδωσις αὕτη ἐκ τῶν ἐμεσμάτων καὶ ἀποπατημάτων τῶν νηπίων. Τὰ περιττώματα ταῦτα ὄξουσι τότε ὀξυνάδας· καὶ τὰ μὲν ἐμέσματα ὁμοιάζουσι τὸ κεκομμένον γάλα· τὰ δὲ ἀποπατήματα, ὁμοιάζουσι τυρὸν ὀξυνεῖσμένον, ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, ὁμοιάζουσιν συγκρίσματα ἀσβέστου ἀπὸ τοίχου ἀποξεσθείσης καὶ ἐντὸς ἀγγείου περιέχοντος ὕδωρ ἀναδευθείσης· πρὸς δὲ τοῦτοις τ' ἀποπατήματα πλὴν τῆς ὀξύτητος, ἀποπέμπουσι καὶ ἐτέρην τινὰ δυσώδη ἀποφοράν, καὶ ἐνίοτε μὲν εἶναι πράσινα, ἐνίοτε δὲ κροκοειδῆ ἢ φαιὰ, καὶ πάντοτε ὀξέα καὶ δυσώδη· διαγνωστικὸν σημεῖον εἶναι ἐπίσης, ὅτι ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης τὰ νήπια, κλαυθμηρίζοντα, συνέλκουσι τοὺς πόδας πρὸς τὴν κοιλίαν· τὰς δὲ χεῖρας φέρουσι συνεχῶς εἰς τὸ στόμα, ὥς νὰ θέλωσι τρόπον τινὰ νὰ ἐβγάλωσί τι ἀπ' αὐτοῦ.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ διαγνώσεως τῆς ὀξυδώσεως καὶ τῶν στρόφων παρὰ τοῖς νεογνοῖς καθὼς ἐπίσης καὶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς νοσηρᾶς ταύτης καταστάσεως· καὶ ὑπάρχοντος μὲν προχείρου ἱατροῦ πλησίον τῶν νοσούντων νηπίων, καλὸν εἶναι νὰ προσκληθῇ οὗτος· ἐπὶ τοιούτων δὲ περιπτώσεων ἡμεῖς τοῦλάχιστον κατὰ τὸ διάστημα τῆς εἰκοσαετοῦς ἱατρικῆς πείρας μας ὠφελήθημεν ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ ἐξῆς φαρμάκου.